

Godišnja pretplata Din 30.—
Za inozemstvo dvostruko

Adresa Uredništva i
Uprave: Šibenik, p. p. 17.

„Katolik“ izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik:
Sveć. Joso Felicinović
Šibenik ulica sv. Martina

Štampa: Pučka Tiskara
(Braća Matačić pk. Petra)
Predstavnik Vjek. Matačić

Oglaš po naročitoj tarifi

Kako ćemo se odužiti Otkupitelju svijeta?

Ove godine navršava se 1900 godina da je Bog-Čovjek smrću svojom na križu otkupio i spasio ljudski rod.

Prvi čovjek prekršio je zapovijed Božju, danu mu u zemaljskom raju. Sa svojim neposlušnom teško je nvrjedio svog Stvoritelja. Svaki grijeh ima svoju kaznu. Zato pravedni Bog nije mogao da ostavi čovjeka nekažnjene. Grijeh je bio velik, morala je biti velika kazna. I zbilja je bila. Adam izagnan je iz zemaljskog raja. Odsada u znoj lica jesti će hljeb svoj. Vrata neba biće zatvorena za Adama i njegovo potomstvo.

Sve ovo bilo je učinak pravednosti Božje. No koliko je Bog pravedan isto toliko je i milosrdan i pun ljubavi prema svom stvorenju. Bog je tako ljubio ljudski rod, da je svog Jednorodnog Sina poslao na svijet da bi On sa svojom smrću na Križu dao dovoljnu zadovoljstina Nebu i tako spasio svijet.

Sin Božji došao je na zemlju, uzeo tijelo naše i postao nam u svemu sličan osim u grijehu. Cijeli život proveo u radu, molitvi, postu i pokori. Ali sve to bilo mu je malo. Htio je umrijeti najsravnijom i najtežom smrću na križu. Ta smrt dala je preobilnu zadovoljstina Nebu i tako je čovjek opet postao baština neba.

Nakon smrti Spasiteljeve križ do biva jednu sasnu novu ulogu u čovječanstvu. „Otađa“, veli dr. Novak „Golgota stoji usred naroda. Križ, koji na njoj bio postavljen prije 19 vijekova, postade problem sviju problema. Niko mu se ne može ukloniti, svatko mora proći kraj njega — ljubeći ga ili mrzeći na nj“.

Iza tragedije velikog petka križ postaje znak boli i borbe — ali i ufanja i ljubavi. Križ postaje Božje drvo, drvo milosti i znamenje ljubavi. S pravom. Ako smo otkupljeni, ako smo postali od sinova srdžbe djeca božja i baština kraljevstva nebeskog, trebamo da zahvalimo presvetom dr-

vetu križa na kome je visio Spasitelj i Otkupitelj svijeta.

Tako dva drveća igrali su odlučujuće uloge u ekonomiji ljudskog spasenja. Prvo drvo uništilo je ljudski rod, a drugo spasilo ga. Oko prvog drva ovio se je neprijatelj čovjeka — a na drugom pribiše najvećeg i jedinog prijatelja pravog čovjeka.

Prvo drvo rodilo nam je smrt, a drugo život i sv. crkvu, brižnu čuvanicu vječnog života i svega onoga što nam je stekao križ; crkva se rađa na Križu. Zato nam nije ništa čudno da će crkva od Velikog petka pa do danas propovijedati i provoditi nauku križa. Prvi njezini vjesnici idu da šire kraljevstvo križa, i ako je križ za pogane ludost a za židove sablazan. Apostol naroda dovikuje poganskoj Evropi, brutalnom Rimu i bahatoj Ateni da je jedino u križu spas. A za sebe govori, da daleko bilo od njega da se čime drugim diči da li križem Gospodnjim.

Jedino pod križem zgražahu se kršćani nad veličinom grijeha. Pod sjenom križa 9 milijuna kršćana u najstrašnijim mukama dalo je svoj život za Krista, propetog na križu. Križem u ruci osvojila kat. crkva svijet. Tako sv. I. Kristosom sa nekim kršćanskim ponosom ističe, da i sami kraljevi ostavljaju kraljevske krune, a uzimaju križ; da se križ nalazi na grimiznim haljinama i da se na svakom kraju zemlje bljeska, sjajnije od sunca. Križem svladala je Crkva Atilu, a divlje narode učinila kulturom. Na podnožju križa uzgojila je Crkva par milijuna djevacica i djevoja. Veliki sv. Toma, klečeći pod križem, crpio je svoje ogromno znanje, pa se ne stidi priznati da je najveći dio svog znanja crpio iz križa. Križ je bio svecima jedina knjiga i najbolja škola. U školi križa naučili su cijeniti boli i borbe, a taštinu ovoga svijeta prezirati. U toj školi odgojile su se one hiljade duša koje su najskrenijim srcem govorili: „Ili trpjeti ili umrijeti“. — A

nekoje su išle tako daleko da su rekle: „Ne umrijeti već trpjeti“. Moderni čovjek sumnja u iskrenost ovih riječi ili se naprosto sažalno nasmije jer smatra nemogućim. Bađava je. Križ je obuhvatio, cijelog čovjeka, njegov vanjski i unutarnji život.

Ako Evropa ima toliko moralnih i kulturnih vrednota, koliko ih danas nek pođe na Golgota i tamo se križu zahvali.

Ako si ti, hrvatski narode, još živ, ako se još znađe za tebe, ako si još na tolikoj visini morala i kulture, pođi što prije pa se zahvali križu i papinskom Rimu.

Quid retribuam — što da ti uzvratim — čime da ti se odazim, križu moga Otkupitelja, ti jedina moja nado, ti novozavjetno drvo vječnog života.

Bez sumnje najljepša je zahvala Otkupitelju da kroz ovu sv. godinu postanemo sveti, ljubitelji i sljedbenici križa, praktični i radikalni katolici koji će za svog Otkupitelja život svoj položiti.

Pohvalno bi bilo da bi smo svu svoju zahvalnost i izvanjskim načinom pokazali. Sv. Otac više puta izrazio je želju da bi se na uspomenu 1900 godišnjice našeg otkupljenja, u svakom mjestu na jednom najvećem brijegu podigao križ. Za dobra djeca očinska želja vrijedi kao zapovijed. Zar se ne bi mogla ostvariti ova lijepa želja sv. Oca u našem gradu? Zar se ne bi mogao na jednom brežuljku u našoj luci podignuti jedan veliki gvozdeni križ koji bi kroz vijekove domaćem i stranom svijetu svjedočio ljubav i harnost Šibenčana svom Otkupitelju?

Našla se je jedna osoba koja bi besplatno napravila križ. Trošak za gvozdeni materijal podmiri bi se doprinosim požrtvovnih duša. Križ bi bio visok oko 14 m.

Postavljanje križa moglo bi se združiti sa jubilejskom proslavom koja će biti u rujnu.

Evo jedan način kako da se odazimo Otkupitelju svijeta.

Šibenčani, ljubitelji križa, na posao!

Stari hrvatski zakoni za psovače

Lijepi su naši stari dalmatinski gradovi nekada kroz stotine godina bili što sasvim, što opet mnogo svoji: sa svojim pravicama, sa svojim vijećima, sa svojim zakonima i statutima. Priličan je niz tih starinskih dalmatinskih gradskih statuta štampala zagrebačka akademija, pa ovdje iznosimo iz njih zakone nekih naših dalmatinskih gradova protiv onome nesretnome i morskome psovanju, da nam ti zakoni budu za razmišljanje i pouku.

1. Zakon grada Dabrovnika: „*Tko opsuje Boga ili Svece Njegove, da plati za globu jedan perper. Ako ga ne bude mogao platiti, da se sveže za stup.*“ (V. Bogišić i K. Jireček: „*Liber statutorum civitatis Ragusii*“, str. 130.)

2. Zakon grada Splita: „*Isto je ustanovito i odredito, da se nitko ne poduja psovati ili proklinjati Boga ili svece Njegove... I tko protivno radi, da se imade odsuditi na deset libara za svaki put...*“ (Dr. J. Hanel: „*Statuta et leges civitatis Spalati*“ str. 148.)

3. Zakon grada Trogira: „*Odredjujemo; Ako tko opsuje Boga ili Djevicu Mariju, Majku Njegovu, ili kojega sveca, da plati općint globu od pet libara malih venecijanskih dinara... A ako (psovač) bude malodoban ili stromak, koji nema otkud da plati, da se metne u klade i da se drži u kladamama pol dana na trgu.*“ (Dr. Ivan Strohal: „*Statutum et reformationes*

civitatis Tragurii“, str. 7.)

4. Zakon grada Skradina: „*Odredjujemo i hoćemo: Ako tko zločinskim ustima kao odmetnik opsuje Gospoda ili blaženu Djevicu, Majku Božju, ili kogogod sveca, da plati globu od dvadeset solda za svaki put... A ako (psovač) bude malodoban ili stromak koji nema otkud da plati, neka se kazni šibama ili zatvorom po odluci dvora.*“ (Šime Ljubić: „*Statuta et leges civitatis Buduae, civitatis Scardonae et civitatis et insulae Lesinae*“, str. 125.)

5. Zakon grada i otoka Korčule: „*Isto naredjujemo: Ako tko opsuje Boga ili svete Njegove ili sakramente crkve i ako mu to bude dokazato jednim prikladnim svjedokom, da plati jedan perper. I ako ne bude mogao odmah platiti, da se sveže za stup i da stoji jedan dan svezat...*“ (Dr. J. Hanel: „*Statuta et leges civitatis et insulae Curzulae*“, str. 40.)

(„*Hrv. Straža*“.)

Omladinski pokret u Austriji

Organizacije katol. mladeži u Austriji veoma lijepo napreduju. Narodni savez katol. ženske mladeži broji 75.000 članica. Savez kat. muške mladeži broj 53.595 članova, ali ima još druge katol. organizacije među muškom mladeži. Tako izvidničke čete sv. Jurja broje 1000 članova; u nekim pojedinim katol. zavodima daci imaju svoje srednjošk. kat. organizacije sa 2300 članova, Đačke Mar. Kongre-

gacije imaju 6500, a radničke omladinske 4271 članova. Katol. univerzitaraca ima 2033 a „Neuland“ 2000 djevojaka. Katol. gimnastična društva broje 7964 članova i 5623 djevojaka. — Dok komunisti nastoje odalečiti mladež od Boga, brojke ovih budućih branioca vjere su zaista veoma utješne.

Pomirili su se s Bogom

U Souvigny je umro Albert Minier bivši načelnik i zastupnik u tom gradu. Bio je borbeni bezvjerac, te je bio zabranio procesije u toj općini, a kao zastupnik glasovao za protukrkvne zakone.

Još prije tri godine, pozvao je svog župnika i predao mu je ovu izjavu: Pred Bogom žalim djela i zakone protukatoličke izdane za vrijeme mog političkog života, i prosim da iza smrti budem pokopan po vjerskom obredu. Dragi Bog neka se smiluje njegovoj duši, kad se je tako iskreno pokajao i javno osudio svoja vlastita zlodjela.

U Padovi je umro profesor sveučilišta Ivo Marchesini, Pozitivističke teorije Ardigoa ga pokvariše, i on postade njegovim nasljednikom, pače on je još raširio te ideje, jer je napisao filozofske školske tekstove za državne srednje škole, u kojim je nijekao nadnaravni život i ubio vjeru u dašma brojne mladeži. Bio je, borbeni protivnik katol. crkve i nagovarao rastavu braka. Dok rektor sveučili-

Život protiv života

Imade na žalost danas mnogo ljudi koji izrabljuju ženidbu tobože zbog ekonomskih poteškoća, zato neće da se broj članova porodice poveća, a ne iz razloga da svijet neće moći da hrani ljude. Mnogo bi pametnije bilo umjesto da se propovijeda i nagovara umjetno sniženje pučanstva, da se spriječi pauperizam, da bi se više raširio u svijetu pojam socijalne pravice, pravednih nadnica, obiteljskih pripomoći i sve one socijalne reforme, koje radom osiguravaju radnicima život dostojan ljudske osobe. Potpuno je pogrešno današnje razdijeljenje bogatstva i produkcije u svijetu.

Ima pak brojnih poduzeća, koja dobivaju ogromne svote prodavanjem

raznih sredstava za spriječavanje začeca, i brojnih liječnika koji zarađuju masne pare iz nikakvih zdravstvenih i socijalnih motiva, već jedino da se obogate. Malone kod svih roditelja je jedini razlog uživanje, bez tereta i dužnosti, pa i tada kad se oni drugačije opravdavaju.

Chesterton o ovom pitanju poučao i zgodno piše: „Promatrajte ovaj jednostavni primjer, i imat ćete pojam o onomu što prolazi po modernim moždanim. Eto 10 dječaka kojima treba dobiti 10 šešira. Kad tamo ima na prodaju samo osam. Dobra duša ne bi smatrala nemogućim narediti da se naprave još dva šešira... ali moderni duh bi govorio drukčije, t. j. treba posjeći glavu dvojici dječaka i tako ukloniti potrebu šešira. Tako broj ovih postaje dostatan. Tvrđiti, da su

šeširi učinjeni za glave, a ne glave za šešire, to se smatra ostarjelom naukom. Zastarjela je stvar učiti, da je tijelo časnije od odijela, zato je stara predrasuda koja cijeni više život djece od jednostavne gradnje šešira. Ovakve su nauke po modernom shvaćanju dostojne zaborava i prezira. Moderni duh ima neslomivu logiku: krvnik mora da popravi nedostatak šešira kod trgovca...“

Ruši malthusove teorije i ova druga ne manje poučna priča. Slušajte! — Neki težak, na mjesto da sije, držao je svu svoju hranu u hambaru. Došla je zima. Dok su se svi težaci mjerili hranom, on je jeo u obilnosti. Ali, kad je došla žetva, dok su se drugi hambari napanjali žitom i pšenicom, njegov je ostao prazan i on je gladovao. Kako siješ, tako ćeš i požeti!

lišta u Padovi, židov Polacco, branio je integritet obitelji.

Prije smrti, potpuno pri svijesti zaželio se je pomiriti Crkvom i vjekom svoje mladosti. Otac Orlić konventualac primio ga opet u krilo naše svete crkve iza kako je osudio svoje krive nauke, ispovijedio ga i podijelio mu zadnju pomast.

Viša Katolička škola u Londonu

Kardinal Bourne otvorio je u Londonu višu katol. školu za nastavnike i druge naobražene osobe muške i ženske koje žele dobiti veću vjersku naobrazbu.

Za sada se predaje svaku večer od 18 do 21 sat u osam razreda i to filozofija skolastična, teologija dogmatična, crkvenu povijest i sveto Pismo. Skoro će se još nadodati moralika, sociologija i prirodne znanosti.

Svaki tečaj obuhvaća 60 predavanja porazdijeljenih u trideset sedmica za tri godine.

Na svršetku, tko prođe dobro ispitu dobije svjedodžbu promaknuće. Nova škola se nalazi u zgradi katol. dobre štampe, koja je dala novoj školi na raspoloženje svoju veliku knjižnicu sa 14.000 knjiga.

Naši dopisi

Izlet u Primošten

13. VIII. prirediše Križarice iz Šibenika pod vodstvom poštovnog vlč. don Jose Felicinovića izlet u Primošten.

Težak će i radnik bez djece živjeti udobnije i obilnije u doba svoje najbolje snage, ali će zato u starosti dočekati crne dane, pa će postati i prosjaci jer ne će imati nikoga da im pomogne. Starost bez djece je teška i žalosna. Oni pak radnici i težaci koji imaju brojnu djecu, za neko će se vrijeme morati mjeriti u svemu da bi mogli izlaziti. Ali kad djeca dorastu, blagostanje će ulaziti u njihova ognjišta. Oni će u starosti sprovesti udoban život, i ne će biti gladni komada kruha, jer će harna djeca raditi i kopati i za svoje drage i dobre roditelje. Oni će biti štap njihove starosti. Zato i veli naša narodna poslovice:

„Nije gazda, ko ima volova,
Već je gazda, ko ima sinova“.

Uz neke promjene istu stvar mo-

Odaziv je bio u lijepom broju. I ako su burni valovi bijesnili uznemirujući morskú tišinu, ipak na licima i u srcima svih Križarica sjajila je radost i veselje, što će se za nekoliko sati naći sa sestrama iz Primoštena. To se očitovalo po njihovim plesmama i raspoloženju, koje je trajalo za vrijeme čitave vožnje.

Doček kao i susretljivost dobrih Križarica u Primoštenu pokazala je vrhunac iskrene ljubavi.

Nakon objeda priređen je zajednički sastanak svih Križarica, na kojemu su vjerne učenice Kristove uz prigodni govor vlč. don Jose Felicinović, predavanja s. L. Pavletić („Život Križarice neprestana Misa“), predavanja s. Kl. Belamarić („Važnost i svrha misijskih izložba“) i osjećajnog očinskog govora vlč. don S. Pavić, shvatile i usadile u svoja srca sveti kršćanski duh, koji diže Križaricu do svetosti i pobjede. I na ovom sastanku odlučile su Križarice, raditi za slavu Krista-kralja.

Sastanak je završen s pobožnošću sv. Krunice. Pošto su Križarice iz Primoštena obavljale te dane duhovne vježbe, one su nakon svršene pobožnosti oprostivši se iskrenim srdačnim riječima sa svojim sestrama, nastavile svoj duhovni rad, u kojem žele naći jakost za apostolat, na koji je pozvana svaka Križarica.

Druge su se vratile k svojim kućama zadovoljne, što su upoznale i uvidjele, da će slednjene s ovima

žemo kazati i za srednji stalež. Dok se stavi na vlastite noge sin činovnika i zanatlije, treba više vremena nego li kod težaka, pa i ako kasnije, ipak će se roditelji ujedanput osjetljivo osjećati oslobođeni od velikog tereta netom im se sin zaposli. — Počvareni kapitalistički sistem koji danas vlada svijetom, dosta je kriv što u svijetu ne vlada socijalna pravda, svijet danas više trpi od vjerske čudoredne krize nego li od ekonomske.

Bijela kuga je najraširenija kod imućnih i bogatih obitelji. Kod njih zweikinder ili einkinder sistem je raširen tobože da se ne bi previše raspčarao imetak i da se tako uščuva bogatstvo i društveni položaj. Zaboravljaju ovi, da je rad dužnost za čovjeka, i da kad bi ti njihovi sinovi bili manje dokoni, bili bi zadovoljniji u

moći mnogo toga doprinijeti cvatu Križarske organizacije. — Bog živi!

Duhovne vježbe i Križarski tečaj u Preku

Nastojanjem i trudom vlč. don Mirka Didovića održane su u Preku trodnevne duhovne vježbe u samostanu oo. Trećoredaca za križarsku omladinu. Duhovne vježbe vodio je vlč. o. P. Perica D. I. iz Pplita. Duhovne su vježbe obavili Križari iz Preka. Brbinja, Žmana, Savara, Oliba, Sestrunja, Ugljana i Rižanca. Ukupno ih je bilo 45. Duhovne su vježbe novost za naše omladince, pa je zato i interes vlč. dao velik. I oni, koji su obavili duhovne vježbe žalili su, što su tako brzo svršile, a prijatelji sa strane divili se i s veseljem primali vijesti o vanrednom uspjehu duh. vježba. Vlč. o. Perica je bio neutrudiv, pa je zato i uspjeh bio neizbježiv i sjajan. Odmah nakon duh. vježba započeo je trodnevni tečaj od 7.—10. VIII. Prisutnih je bilo poprečno preko 50 tečajaca. Tečaj je organizirao i priredio vlč. don M. Didović, od svećenstva su prisustvovali i održali razna predavanja vlč. don Ante Matčin, don Juraj Luša, don Roman Lukin te domaći župnik. Tečaj je vodio delegat vel. Križ. Bratstva br. Zvonko Fržop, stud. fil.

Izredala su se predavanja, koja su razjasnila braći sva pitanja i probleme i sve potrebe. Prikazao im je socijalni život i uloga Križara u njemu, izgradnja Križara, njegov unutarnji život, apostol,

životu, dok su ovako patasiti. Trebalo bi da i sinovi bogataša imaju više smisla za socijalni rad. Dobro bi bilo da i oni imaju svoje zvanje jer bi im tada roditeljska baština olakšala breme života. — Oskudica je velika škola u životu. Bogat i siromah to ne smiju da zaborave. Tko ju nije iskusio neće nikad napraviti koje veće djelo. Dijete koje je u roditeljskoj kući iskusilo oskudicu hraneći se na umjerenost i štednju, zadovoljava se sa malenkostima, zato će što žrtvovali i pregarati, ljubiti će rad, jer zna da je ono vrelo za namirivanje životnih potreba. U ovakvim kućama se odgajaju značaj poštenje, trezvenost za štednju i radnost. Ne troši se vrijeme ni novac u ludo. Tako se množe sredstva za život.

(Nastavljeće se).

sredstva i ideologija, Katol. Akcija i dužnosti laika, o katol. štampi, Malita Križarima, o socij. grifesima i značenju crkve u rješavanju socijalne i moralne krize današnjeg čovjeka.

Duge i zanimive debate su svako predavanje pretresle i popunile, te uniželo u tečajce silan duh apostolata Euharistije i žrtve. Do nesposobnosti vrći đari nisu mogli nepovoljno djelovati na raspoloženje tečajaca. Svako je predavanje bilo saslušano s jakim interesom, zavišeno s praktičnim rezultatima i odlukama.

Tečajci su bili potkrepljivani i dobrom branom, koju su pripremale vrijedne čč. ss. Kćeri Milosrđa III. reda sv. Franje. Zaslužile su, da im se reče i preko štampe hvala.

Kad se je trebalo malo raspoložiti, nasmejati, eto odmah u pomoć nadasve agilnog i vrijednog prečkog Križara br. Šime Matacina. A kad je trebalo napuniti stol i raspričati stotinjarku za ovo ili ono, onda: Velč. don M. Dobriču, ispraznite žep. A za ugodni boravak u sjeni borića, eto nam Školjića sa oo. Trećorecima. Pa se i fotografiralo, da uspomena bude što plastičnija.

Završilo se ko što se češće svršava s ugodnom oprosnom večerom gdje su se izredali pobudni govori vlč. Didovića i br. Fržopa, onog veselog br. Matacina, „Mačak pred sudom“ i privlačivi kino bez aparata.

Veselje je bilo tim jače, što je svatija duša bila puna Krista, oduševljena za rad na selu, kad se povrata svojim kućama. Vidjelo se u očima sviju, da su naše Križarske duše vedre i mlade, da je u njima snaga, koja pobjeđuje.

Za koristi, koje su duhovne vježbe i tečaj pružili tečajcima ide hvala u prvom redu domaćem župniku vlč. Didoviću, zatim vlč. Matacinu, Luši i Lukinu, koji su se otrgli od župe, da odvedu sobom četu Križara i da pomognu uspjehu tečaja.

Priznanje treba dati i našim tečajcima, koji su napustili svoje mreže i metlike, žrtvovali u ovo poba krize skoro zadnji dinar, da uzmognu doći i ojačati se na vrelu Euharistije i oboružati se onim, što im je tečaj dao. Brat Fržop iz Zagreba je s uspjehom vođio tečaj i iskoristio sve, da je onako lijepo uspio.

Zato svima priznanje za trud, a plodovi njihovi nek što prije niknu i

prospu se kroz naša dalmatinska sela. Bog živi!

NUNIĆ, 3. 8. 1933.

Na 2. kolovoza, ili kako narod govori: „Na Gospu od Anđela“ i mali Nunić pokazao je da nije najzadnji nuglič u svijetu sa lijepom svečanosti koja se obavila otvorom proslave svete godine. Bilo naroda i iz drugih sela; dosta toga naroda pristupilo svetim sakramentim ispovjedi i pričesti. Ta lijepa sveta služba zaključena procesijom sa presvetim sakramentom. Da je to tako krasno izvedeno, to je zasluga prečasnoga prepozita Ivanovića. Slava Isusu Otkupitelju!

FILIPJAKOV, 30. VII. 1933.

Mlada misa

Selo se pokrene i zbog neznatijeg događaja. Ali kad je velik i rijedak: širom se rasvore vrata i prozori na siromašnim kućama, u očima djece zaplamsa radost, na licu mladića i djevojaka rascvjeta se rumen, a postarija čeljad mladostije i življe gleda nebo i zemlju.

To se je dogodilo i u primorskom Filipjakovu 30. VII. ove godine. Mješćanin vlč. Frane Karžmarko otpjevao je svoju prvu misu. Po našim selima su takve svečanosti rijetke. I Filipjakov je morao čekati svog vlč. Frana tri-desetak godina. Zato je sve bilo i onako svečano, veselo i užurbano.

Slavlju Crkve, mladomisnika i roditelja sudjelovalo je čitavo selo. Te mu je u predvečerje priredilo rasvjetu, a na sam dan svečanosti okililo se šarenilom sagova, lepršave svile i zelenilom iz naših škrtih gajeva i šuma.

I crkva i ulice i kuće postali su kao mladost: vesela, lagana i poskočna.

Misa je otpočela nešto prije jedanaeste uz vodstvo bivšeg mladomisnika kova župnika vlč. Cara. I bivši župnik, don Ante Šoš, mu je progovorio nekoliko panegiričnih riječi.

Kao što je crkvena svečanost iznenadila i zadivila, tako i kućno veselje. Oko bijelih stolova sabralo se oko 300 veselih gostiju. Sve je bilo kao u košnici, ali ipak sredeno i lijepo.

Filipjakov je presenećen. Još se uvijek priča o nedoživljenom slavlju. Čini se, da će o njemu pričati i stari svojim unucima.

Mladomisnika pratilo veselje prve „Slave“!

U FOND „KATOLIKA“: da poča sti uspomenu pok. Kate Topić, obitelj Josipa Nakič darovala je u fond lista Din. 20. — Uprava harno zahvaljuje.

DAR CKRUŽJU KRIŽARICA. Da počasti uspomenu p. Antice Ostojić, Dinka Palašino rođ. Radić darovala je Okružju Križarica u Šibeniku Din 40. — „Vodstvo harno zahvaljuje“.

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDACNI
ELIXIR

proizvađa
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK

Pozor!

Javljam cij. građanstvu da sam preuzeo bivšu SARAJEVSKU PIVARU kod gradskog kazališta: Dobivaju se razna hladna i topla jela u svako doba kao doručak, ručak i večera, uz dobru kapljicu, uz najumjerenije cijene, te primaju se abonenti na dobru domaću koštu.

Preporuča se za mnogobrojni posjet vlasnik

DUŠAN N. SKORIN - Šibenik

POSITE

CIPELE

Jer Vam neće biti nezahvalne.

Snizene cijene svim cipelama!

Naročito ženskim i dječjim!

ŠIBENIK SPLIT

Kralja Tomislava Marulićeva 7.

PRVORAZREDNO VELIKO TVORNIČKO SKLADIŠTE POKUĆSTVA koje izrađeno u raznom modernom stilu iz raznog finog drvsa, kao i gvožđa, metala i t. d. nabavlja po nacrtima i prama želji tačno i brzo FRANE KARADJOLE, trgovac Šibenik, Wilsonov trg, kod stolne crkve sv. Jakova.